

ŞEHİD OLMANIN MÜKÂFATI*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm
Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Alâ külli
hâlin ve fî külli hîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü
alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, şefîi'l-
müznibîn muhammedin'il-mustafâ ve âlihi ve
sahbihi ecmaîn... Ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ
yevmi'l-cezâ...

Emmâ ba'dü, fa'lemû eyyühe'l-ihvân ve
eyyühe'l-müslimûn!.. Feinne efdale'l-kitâbi
kitâbu'llâh, ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ
muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve
şerre'l-umûri muhdesâtühâ, ve külle muhdesin
bid'ah, ve külle bid'atin dalâleh, ve külle
dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr, ve bi's-senedi'l-
muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve
selleme ennehû kâl:

يَعْرِقُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَذْهَبَ عَرَقُهُمْ فِي
الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا وَيُدْجِمُهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ أَذَانَهُمْ

(بخ. عن أبي هريرة)

RE. 512/3 (Ya'raku'n-nâsü yevme'l-kıyâmeti,
hattâ yezhebe arakuhüm fi'l-ardi seb'îne
zirâan, ve yülcimühüm hattâ yeblüğa
âzânehüm.)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle
çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Aziz ve muhterem cemaat-i müslimin!

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin selâmı, bereketi, ihsanı, ikramı dünya ve ahirette üzerinize olsun... Rabbimiz iki cihanın saadetine sizleri ve bizleri nail eylesin... Rahmetine dünyada ve ahirette mazhar eylesin...

Peygamberimiz Muhammed-i Mustafâ SAS Hazretleri'nin mübarek hadîs-i şerîflerinden okuyup tefeyyüz eylemek maksadıyla toplanmış bulunuyoruz.

Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına ve izahına geçmeden önce, Peygamber SAS Efendimiz'e bağlılığımızın, ümmetliğimizin, sevgimizin saygımızın bir nişânesi olmak üzere, rûh-i pâkine hediye edelim diye; ve onun cümle mübarek âlinin, pâk ashabının, etbâının, ahbabının ruhlarına hediye olsun diye; sâir enbiyâ ve mürselîn ve cümle evliyâullah-ı mukarrabîn ve hâseten, sâdât ve meşâyih-i turuk-i aliyyemizin ruhlarına hediye olsun diye;

Bu beldeleri fethedip bize hediye bırakmış olan Fatih Sultan Mehmed Hân'ın, askerlerinin, ordusunun, şehidlerin, gazilerin, mücahidlerin ve zaman zaman düşmana karşı gerektiğinde savunmuş, müdafaa etmiş olan muvahhid askerlerin ruhlarına hediye olsun diye;

İçinde ibadet ettiğimiz caminin banisi İskender Paşa'nın ve bu camiye tekrar tekrar tâmir, tecdid ve tevsî eylemiş olanların ruhlarına hediye olsun diye;

Okuduğumuz hadîs-i şerîfleri bize kadar nakil ve rivayet eylemiş olan hadis alimlerinin, râvîlerin

ve okuduğumuz *Râmûzü'lEhadîs* kitabını cem ve te'lif eylemiş olan Gümüşhaneli Ahmed Ziyaeddin Efendi Hocamız Hazretlerinin, kendisinden feyz aldığımız Muhammed Zâhid-i Bursevî Hocamızın;

Beldemizin medâr-ı iftihârı Yuşa AS, Ebu Eyyub el-Ensârî ve sair sahabeî güzîn, tâbiîn, evliyâullah ve sâlihînin ruhlarına hediye olsun diye;

Uzaktan yakından bu hadîs-i şerîfleri dinlemek üzere şu meclise gelmiş, oturmuş ve iştirak etmiş olan siz kardeşlerimizin ahirete göçmüş bütün sevdiklerinin ve yakınlarının ruhlarına hediye olsun diye, bir Fâtîha, üç İhlâs-ı Şerîf besmeleleriyle okuyalım, ruhlarına hediye edelim öyle başlayalım:

.....

a. Mahşerde İnsanların Terlemesi

Okuduğumuz hadîs-i şerîfler *Râmûzü'l-Ehâdîs* isimli hadis koleksiyonu kitabınının 512. sayfasınının 3. hadîs-i şerîfi ve devamı olacak. Metinleri ve kaynakları merak edenler baksınlar diye bu sayfayı da bildiriyoruz.

Rabbimiz bizi de dünya ve ahiretin hayırlarına ve o büyüklerimizin himmet ve teveccühlerine, şefaatlerine nâil eylesin...

Metnini az önce okumuş olduğumuz sayfanın 3. hadîs-i şerîfnde, Buhârî'nin Ebû Hüreyre'den rivayet ettiğine göre, Peygamber Efendimiz SAS Hazretleri şöyle buyuruyorlar:

يَعْرِقُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَذْهَبَ عَرَقُهُمْ فِي
الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا وَيُلْجِمُهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ أَذَانَهُمْ

(بخ. عن أبي هريرة)

RE. 512/3 (*Ya'raku'n-nâsü yevme'l-kiyâmeti, hattâ yezhebe arakuhüm fi'l-ardi seb'îne zirâan. ve yülcimühüm hattâ yeblüğa âzânehüm.*)

(*Ya'raku'n-nâsü yevme'l-kiyâmeti*) “İnsanlar kıyamet gününde terlerler, terleyecekler. (*Hattâ yezhebe arakuhüm fi'l-ardi seb'îne zirâan*) Yeryüzünde 70 zirâ aşağıya tesir edip, oraları ıslatacak kadar terleyecekler.”

Bir *zirâ*’, bir kol boyudur. “Yetmiş zirâ aşağıyı ıslatacak kadar terleyecekler. (*Ve yülcimühüm hattâ yeblüğa âzânehüm.*) Ter kulakları hizasına kadar yükselip herkesin ağızlarını dizginleyecek, gemleyecek, tıkayacak.”

Bu hadîs-i şerîf mahşer günü hakkındadır. Hadîs-i şerîflerden öğrendiğimize göre mahşer gününde insanlar Arasat meydanında toplandıkları zaman güneş tepelerine yaklaştırılacak. O güneşin hararetinden beyinleri kaynayacak gibi olacak. Aynı zamanda büyük bir izdiham olacak. Bir taraftan güneşin harareti, bir taraftan izdihamın sıkıştırması, bir taraftan da;

“—Acaba kurulacak olan mahkeme-i kübrâda defter-i âmâlim açıldığı zaman, sevaplarım günahlarım tartıldığı zaman benim halim ne olacak?” diye endişelerinden, mücrimlerin utan-

masından; “Eyvah!” diye ah vah etmelerinden ve korkularından aşırı derecede, tariflere sığmaz derecede ter dökcekler.

Terleri yeryüzüne yetmiş zirâ boyu nüfuz edecek ve kulakları hizasına kadar gelip ağızlarını kapatacak. Çünkü Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin hesabı şiddetlidir. Çünkü o gün; kişinin anasından babasından, karısından çocuğundan kaçtığı; “Aman kimse beni görmesin!” deyip “Nefsî! Nefsî!” diye kendi canının peşine düştüğü bir gündür.

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin bir kısım has bahtiyarkulları ise bu şiddetli günde Arş-ı A'lâ'nın gölgesinde, nurdan minberlerde oturacaklar. Allah-u Teâlâ Hazretleri mahşer gününün sıkıntılarını onlara göstermeyecek. Onlar bu sıkıntıları ve o endişeleri duymayacaklar. Elli bin yıl sürecek olan bu mahşer gününün uzun zamanı, onlara bir namaz kılımı gibi hoşça, çabucak geçen bir vakit gibi gelecek. Daha sonra da onlar Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin daha büyük nimetlerine mazhar olacaklar.

Muhterem kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri kemâl-i rahmetinden, bunları bizlere önceden bildiriyor. Bunları bildirmek için elçiler gönderiyor. Onun tecellisine biz tahammül edemediğimizden, dağlar tahammül edemediğinden, parça parça parçalandığından; Allah-u Teâlâ Hazretleri bizim tahammülümüze göre, bizim anlayacağımız gibi konuşan, bizim aramızdan yetişen, bizim hallerimiz ile hallenmiş olan peygamberler gön-

dermiş. Alemlere rahmet olarak gönderdiği bu peygamberleri ile olacak şeyleri bize önceden bildirmiş.

Mü'miniz, Allah'ın varlığını kavramış, anlayabilmiş, sezebilmiş insanlarız. Allah'ın lütfunu seziyoruz, hikmetlerini seziyoruz. Kâinattaki nizamı görüyoruz ve bu nizamın sahibini biliyoruz. Elhamdü lillâh dinimizin hak din olduğunu biliyoruz, başkaları da biliyorlar. Çeşit çeşit milletlerden çeşit çeşit insanlar, Allah'ın nasib verdiği, akıl ve irfan verdiği, şahsî çıkarlarını yenebilen, aşabilen, nefesine, şeytanına dur diyebilen insanlar gerçeği kabul edip hak dine geliyorlar.

Hak din üzerindeyiz. Bu din bize başka hiçbir dinin ihtiva etmediği bilgileri öğretiyor. Yahudilikte ahiret inancı yok. Yahudilerin kendileri söylüyorlar. Hıristiyanlık da yanlış, eksik. Ellerin malzeme yok, ileride ne olacak, bilgi yok. Bu bilgilerin hepsini; eski bilgilerin de yanlışını doğrusundan ayırmamıza yardım edecek malzemeyi, kriterleri, ölçüleri bize dinimiz veriyor, Peygamber Efendimizin hadîs-i şerîfleri veriyor. Yüzlerce cilt kıymetli çalışma ile toplanmış malzeme var.

Biliyoruz ki öleceğiz. İstersen kabul etme; öleceksin! Çırpınsan da, kaçsan da, inkâr etsen de faydası yok. Herkes ölecek. Öldükten sonra da dirileceğiz. Bu hayattan sonra bir ahiret hayatı var. Ahiret hayatından önce de bu dünya hayatının bir hesabı var.

Bu dünyada yapılanlar gme gitmiyor, kaybolmuyor, unutulmuyor; yazılıyor ve tesbit ediliyor. Őek ve Őüphe yok, yazılıyor tesbit ediliyor; sorulacak ve hesabı istenecek. Sevaplar da günahlar da... İyilikler de kötülükler de... Bir karıncayı ezdiysen, taŐladıysan onun da hesabı var. Bir küçük iyilik yaptıysan, müslümanların ayağına takılmasın diye yoldan bir taŐı alıp bir kenara kaldırdıysan, o da hesaba girecek.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

(الزلزال: ۸-۷)

(Femen ya'mel miskàle zerretin hayran yerah. Ve men ya'mel miskàle zerretin Őerran yerah.) "Zerre kadar hayır işlemiş olan onun mukabilinde bir mkàfat alacak, karşılığını görecek. Zerre kadar bir Şer işlemiş olan insanın da, bu Şerri unutulmayacak, onun cezasını ahirette görecek." (Zilzâl, 99/7-8)

Gün gibi âşikâr! Gün gibi belli! Hiç Őek Őüphe yok... Fakat insanlarda unutma diye bir Şey var. Veya düŐünmeme diye bir hastalık var. Veya bildiđini uygulamama gibi bir kusur var.

Biliyor. Akademik, ilmî, felsefî bir münakaŐaya, bir münazaraya gesek, cümle cihanın cümle felsefeleri, dinleri, kanaatleri, inançları bizim inancımız karŐısında güneşin karŐısında buzun eridiği gibi eriyor, bitiyor. İslâm güneŐi bütün buzları çözüyor eritiyor, karŐısında rakip

tanımıyor, rakip bırakmıyor. İslâm'ın hak din olduğunu, sağır sultanlar bile duysun diye Allah-u Teâlâ Hazretleri öyle hikmetli hadiseler çıkarıyor ki... Dünyanın bir köşesinde adamın birisini şöhretin zirvesine çıkarıyor, ondan sonra onu müslüman ettiriyor, cümle cihan halkına İslâm'ı duyuruyor.

Muhammed Ali, boksör. Boksundan dolayı şöhretin zirvesine çıkmış; Müslüman... Ringde kavgayı yaptıktan sonra bütün televizyonlarla dünyanın her tarafına gidiyor.

Uzaya gönderilmiş bir uzay aracının pilotu müslüman oluyor, cümle cihan halkı duyuyor. Radyolarda, televizyonlarda seyrettirilen meşhur bir dizinin bir araştırmacı alimi müslüman oluyor, cümle cihan halkı duyuyor.

Doğu'nun Batı'nın bildiği büyük bir filozof, bir alim komünizmi inceliyor, kapitalizmi inceliyor, herkesin saygısını kazanıyor; “Bu büyük adamdır, alim adamdır.” diye geliyor, son çizgide müslüman oluyor. Demek ki “Tefekkürün sonu İslâm'mış, ilmin sonu İslâm'mış” diye cümle cihan halkı duyuyor. Dağın tepesinde bile televizyonu olan, radyosu olan herkese Allah duyuruyor. Duymayan insan kalmayacak gibi. Hikmet-i Hudâ tedbirler alıp cümle cihan halkına İslâm'ı duyuruyor.

Ama bu insanların zalim nefisleri yok mu? O nefisler hakkı kabulde sahiplerine müsaade vermiyor. Dikiliyor karşısına;

“—Müslüman olup da ne yapacaksın? Bu sıcakta örtünülür mü? Bu zevkler, sefalar terk edilir mi?

Hazır kurulmuş bir düzenin var. Bu da bir din değil mi? Bununla vaziyeti idare et. Haftada bir gidersin, bir ibadet edersin, ondan sonra olur biter. Öteki din daha zor.”

Sanki işportadan beğen, beğendiğini al usulüymüş gibi... “O din zor, ben onu yapamam!” diyor. Yapsan da yapamasan da sen bilirsin. Ya bu dini kabul edersin, ya da kabul etmezsin. Ettiğinin cezasını çekersin. Başkaları ne yapar bilmeyiz ama başkalarının da doğru yola gelmesini temenni ederiz. Ama bizler madem bu hadîs-i şerîfleri okuyoruz, madem bu bilgileri Allah-u Teâlâ Hazretleri bize bildiriyor, kulağımıza değdiriyor, şuurumuza erdiriyor; mademki bu bilgileri algılıyoruz, idrak ediyoruz o halde bu idrakimizin gereğini yapalım! Ahirette müthiş bir hesap var, biliyoruz, *âmennâ ve soddaknâ...* (*Ve'l-yevmi'l-âhiri*) Ahiret gününe inanıyoruz. Cennete ve cehennemden inanıyoruz. O halde cehennemden kurtulmak, cenneti kazanmak için çalışalım! O büyük günde terleyeceğimizi bilelim. Büyük sıkıntılar olacağını bilelim. Büyük endişeler çekileceğini bilelim. İş işten geçmeden önce yapmamız gereken atılımı, yapmamız gereken tercihi yapalım! Küçük hesapları, maddî hesapları bırakalım. Bırakalım gafleti, bırakalım cahilliği. İşte kulağımıza geldi; “—Tamam yâ Rabbi! Ben senin kulun olmaya âmâdeyim. Eski kusurlarımı bağışla. Bundan sonra bana, sana güzel kulluk etmeyi nasib eyle...” deyip o yola girelim, yürüyelim. Aklın icabı budur.

b. Akıllı Kimse Kimdir?

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ
وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ
الْأَمَانِي

(ت. عن شدّاد بن أوس)

ME. 898 (*El-keyyisü men dâne nefsehû, ve amile limâ ba'de'lmevt*) “Akıllı kimse nefesine hâkim olur ve ölümden sonrası için, âhiret için hazırlanır.” Ahirete tedbir alır, âhiret yolculuğu için azık hazırlar. Takvâyı kendisine şiar edinir ve müttakiyâne, zâhidâne, dindarâne bir hayat yaşar. Ahirette rahata erer.

(*Vel'âcizü*) “Kârını zararını tesbit edemeyen,

¹ Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.638, no:2459; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1423, no:4260; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.124, no:17164; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.125, no:191; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.153, no:1122; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VII, s.281, no:7141, 7143; Taberânî, *Mu'cemü's-Sağîr*, c.II, s.107, no:863; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.18, no:3489; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VII, s.350, no:10546; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.369, no:6306; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.I, s.267; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.I, s.266, no:463; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.I, s.140, no:185; Abdullah ibn-i Mübârek, *Zühd*, c.I, s:56, no:171; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.III, s.310, no:4930; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.184, no:354; İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *Muhâsebetü'n-Nefs*, c.I, s.19, no:1; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.XII, s.50, no:6430; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.39; İbn-i Asâkir, *Târih-i Di-maşk*, c.LXI, s.186, no:7741; Şeddâd ibn-i Evs RA'dan. *Kenzü'l-Ummâl*, c.III, s.679, no:7036; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.1024, no:2029; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XV, s.458, no:15935; RE. 229/7.

menfaatini düşünemeyen, kendisini kazançlı çıkaracak işleri ayırt edemeyen, zarara uğratacak işlerin zararlılığını anlayamayan âciz insan da hevâ-yı nefsinin peşinde koşar durur ömrü boyunca...”

“—Hele bugün dur, hele yarın gelsin!” der, erteler.

“—Ben de onu kabul etmiyor değilim. Dur bakalım hele bir emekli olayım, hele bir hacca gideyim. Hacdan geldikten sonra içkiyi de bırakacağım, sigarayı da bırakacağım, kumarı da bırakacağım, namaza da başlayacağım.”

Şeytanın oyunları bitmiyor. Şerri işletemezse hayrı kabulü geciktiriyor. Şeytanın maskarası olmayalım. Allah-u Teâlâ Hazretlerinin yolunda gidelim. O gün terlememek istiyorsak bugünden tedbir alalım!

c. Arş'ın Gölgesinde Gölgeleenecek Kimseler

Allah-u Teâlâ Hazretleri acaba hangi kullarını Arş-ı A'lâsının gölgesinde, nurdan minberlerin üstüne yüzleri nur, elbiseleri nur olarak oturtup orada sefalandıracak da; mahşer halkı onlara, yeryüzü ahalisinin pırıl pırıl parlayan yıldızlara baktığı gibi uzaktan bakıp da gıpta edecekler; “Bunlar kimlerdir?” diye soruşturacaklar, onların yerinde olmayı temenni edecekler.

Kimlerdir? Bunları öğrenelim!

Peygamber Efendimiz SAS Hazretleri buyuruyor ki:²

² Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.234, no:629; Müslim, *Sahîh*, c.II, s.715,

سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ إِمَامٌ
عَادِلٌ وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَرَجُلٌ
قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ بِالْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ
اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ
ذَاتُ حُسْنٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ
تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالَهُ مَا
تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ
عَيْنَاهُ

(خ.م.ت.ن.حم.عن أبي هريرة)

(Seb'atün yuzillühümü'llàhu fî zıllihî, yevme lâ zılle illâ zıllühû) “Yedi sınıf insan vardır ki, Allah-u Teâlâ onları, hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde, Arş'ın gölgesinde gölgelendirir:

1. *(İmâmün àdilün)* Adaletli yönetici;
2. *(Ve şâbbün neşee fî ibâdeti'llâhi azze ve celle)* Allah'a ibadetle büyüyen genç...” El-

no:1031; Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.598, no:2391; Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.222, no:5380; İmam Mâlik, *Muvatta'* (Rivâyet-i Yahyâ), c.II, s.952, no:1709; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.439, no:9663; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.I, s.185, no:358; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.X, s.338, no:4486; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VI, s.251, no:6324; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.I, s.405, no:549; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VIII, s.16424; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.461, no:5921; Abdullah ibn-i Mübârek, *Müsned*, c.I, s.47, no:80; Ebû Hüreyre RA'dan.

hamdü lillâh, camimizde böyleleri pek fazla. Allah yolunda daim etsin... Yanıltmasın, şaşırtmasın...

3. (*Ve racülün kalbühû muallekun bi'l-mesâcid*)
“Kalbi mescidlere bağlı kimse;

4. (*Ve racülâni tehâbbâ fi'llâhi, ictemea ileyhi ve teferraka ileyhi*)

Allah için birbirini seven, bu uğurda bir araya gelip, bu sevgi ile ayrılan iki kimse...

Eskiden ahiretlik diye bir şey vardı. “Kişiler birbirine hitap ederken “Nasılsın ahiretlik?” derlerdi. Ahiret kardeşi edinmek şimdi unutuldu.

5. (*Ve racülün deathü'mraetün zâte hüsnin ve cemâlin, fekâle: Innî ehâfu'llâh*) Mevkî sahibi olan güzel bir kadın tarafından birlikte olmaya çağırıldığı halde, ‘Ben Allah’tan korkarım, o işi yapmam!’ cevabı ile karşılık veren kimse;

6. (*Ve racülün tesaddaka bi-sadakatin feehfâhâ hattâ lâ ta'leme şimâluhû mâ tünfikuyemînühû*) Sağ elinin verdiği sadakayı sol eli bilmeyecek şekilde gösterişsiz, gizli sadaka veren kimse;

7. (*Ve racülün zekera'llâhe hâliyen fefâdat aynâhü.*) Tenha yerde gizliden gizliye Allah’ı anıp, gözyaşı döküp ağlayan kimse...”

İşte bunlar Arş-ı A'lâ'nın gölgesinde gölgelenecek olan kimseler.

Bunlar insanların yapabildiği şeyler; zor değil, yapılamaz şeyler değil. O halde biz de öyle olalım! Hilekâr kul olacağımıza dürüst kul olalım. Günahkâr kul olacağımıza ibadetkâr,

itaatkâr kul olalım. Zor bir şey değil. Allah-u Teâlâ Hazretleri dinimizi kolaylık dini olarak bize bahşeylemiş. Dinde hiçbir şey zor değil. Ama kötü alışkanlıklarına esir olmuş, başka yola sapmaya alışmış, günaha saplanmış olan insanlara zor geliyor.

Beş vakit namaz çok seyrek bir namaz? Yani ne olacak? Günün aralıklı zamanlarında beş defa namaz kılıyorsun, ne kadar az. Ama onlara göre çok fazla.

Oruç ne kadar güzel! Vücudumuz sıhhat buluyor, afiyet buluyor, midemiz dinleniyor, göbeğimiz eriyor, yeniden tazeleniyoruz. Senede bir kere idman yapıyoruz, ne kadar güzel! Ama bazılarında zor geliyor.

Hac ne kadar güzel bir seyahat eğitimi, müslümanların tanışma vesilesi. Eski peygamberlerin cvelan ettiği mübarek mahallere gitmek; buradayken tadamayacağı güzellikleri, lezzetleri, mânevî zevkleri tatmak ve görmek ne güzel! Temiz kalp ile gittiği zaman ne kadar güzel bir ibadet!

Kazandığından çıkarıp bir kardeşine vermen, onu sevindirmen, senin verdiğin sadakadan fakir bir insanın gönlünün hoş olması, mesrur olarak sevinçle kalkıp gitmesi ne kadar tatlı bir duygu!

Allah'ın ibadetleri, taatleri, emirleri ne kadar güzel! Yasakları ne kadar zararlı, ne kadar kötü! El-hamdü lillâh, çok şükür ki Allah yasaklamış! İçki yasak; içkinin dışında bir sürü meşrubat serbest. Tatlılar, kaymaklar, börekler, çörekler,

meşrubatlar, meyve suları serbest.

Bunların hepsi burada serbestken, helâlken gidip de insan Allah'ın haram kıldığı şeyi yapar mı? Şuurlu olmak serbest, ille deli mi olmak lazım?

İslâm'ın güzelliği gün gibi âşikâr ama bu zalim nefisler bazı insanlara müsaade etmiyor, yakasını bırakmıyor; o da o nefisini yenip de hak yola gelemiyor. Giremezse kendisi bilir; ahirette çok zorlu bir günde, çok şiddetli bir hesaba uğrayacak. Ve arkasından da cehenneme düşmesi kararlaştırılırsa, felaketin büyüklüğünü düşünün!

Mahşer gününde güneşin altında durmaktan terlere batmış olan insan, hesabın sonunda bir de cehenneme giderse, onu bile arayacak! Onu bile arayacak duruma gelecek! O kadar büyük, fecî azaplara uğrayacak. Bunlar oyuncak değil! Bunları çocuklara korku vermek için insanlar uydurmuş değil. Bunlar gerçek! Cennet hak, cehennem hak.

“—Hepsi dünyada!”

Yalan! Hepsi dünyada değil. Dünyada dünya hayatını yaşadktan sonra, ahirette de hayat devam ediyor. Her şeyin dünyada olduğuna dair birtakım sapık felsefeler, avutucu düşünceler, akımlar var.

“—Hepsi dünyada! Gününü gün etmeye bak! İnsan dünyaya bir defa gelir.”

Çok gördük öylelerini. Çok duyduk hayatlarını,

çok okuduk.

Allah-u Teâlâ hazretleri yanlış felsefelere saplanıp da hayatını yanlış yolda geçiren, ahiretini de berbat edenlerden olmaktan bizleri şiddetle hıfz eylesin, korusun... Yolunda daim eylesin...

Bu dünyada terleyeceksek, Hak yolunda koşup terleyelim. Tatlı bir ter olur bu. Çünkü arkasından sevaplı, mutlu neticeleri görünce seviniriz.

Allah bizi âhirette mahzun etmesin, mahrum etmesin, mücrim eylemesin, cehenneme düşenlerden eylemesin... Saadete erenlerden, cennete girenlerden, Rabbimizin lütfuna nâil olanlardan eylesin...

d. Şehide Verilen İkramlar

Ahmed ibn-i Hanbel'den ikinci bir hadîs-i şerîf. Peygamber SAS'ın bu hadîs-i şerîfi, şehide verilecek mükâfatları anlatıyor. Peygamber SAS Hazretleri şöyle buyuruyorlar:³

يُعْطَى الشَّهِيدُ سِتَّ خِصَالٍ عِنْدَ أَوَّلِ قَطْرَةٍ مِنْ دَمِهِ
يُكَفَّرُ عَنْهُ كُلُّ خَطِيئَةٍ وَيُرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ
وَيُزَوَّجُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ وَيُؤْمَنُ مِنَ الْفَزَعِ

³ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.200, no:17818; İbn-i Sa'd, *Tabakâtü'l-Kübrâ*, c.VII, s.426; Buhârî, *Târih-i Kebîr*, c.VII, s.143, no:642; Kays el-Cüzâmî RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.V, s.533, no:9517; *Kenzü'l-Ummâl*, c.IV, s.705, no:11152; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.160, no:26868.

الْأَكْبَرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيُحَلَّى حُلَّةَ الْإِيمَانِ

(حم. وابن سعد عن قيس الجذامي)

RE. 512/4 (Yu'ta's-şehîdü sitte hısâlin, inde evveli katretin min demihî: Yükefferu anhu küllü hatîetin, ve yurâ mak'adehû mine'l-cenneti, ve yüzevecü mine'l-hûri'l-îni, ve yü'menü mine'l-fezei'lekberi, ve min azâbi'l-kabri, ve yuhallâ hullete'l-imân.)

(Yu'ta's-şehîdü sitte hısâlin: İnde evveli katretin min demihî) “Şehid altı ikrama mazhar olur, yaralanıp da ilk damlası vücudundan yere damladığı zaman... İlk damlayan kanıyla beraber kendisine altı makam, altı mükâfât, altı ikram, ikrâm-ı ilâhî verilir:

1. (Yükefferu anhu küllü hatîetin) “Dünya hayatındayken, savaş etmeden önce işlemiş olduğu bütün günahları affolunur.” Yâni, şehid olan insanın eski günahları sıyrılır, tertemiz bir insan olur. Bu çok önemli. Tabii insanlar zerre kadar hayır işlemişse, karşılığını görecektir; zerre kadar şer işlemişse, cezasını çekecek, ahirette hesaba maruz olacak. Bunların hepsi siliniyor. Çok güzel; bir...

2. (Ve yerâ mak'adehû mine'l-cenneh) “Gözünden perdeler kaldırılır, cennetteki mekânı, makamı açılır; cennetteki yerini görür. Köşkleri, sarayları gözünün önüne getirilir.” Onun için şehid gülerek gider. Bir gül bahçesine girercesine şehid olur. Ne kadar güzel.

3. (Ve yüzevicü mine'l-hûri'l-în) “Ve gayet güzel gözlü, iri, akı ak, karası kara, şâhâne

gözlü hurilerle evlendirilir, nikâhlandırılır.”

4. (*Ve yü'menü mine'l-fezai'l-ekber*) “Ahiretin denilen büyük korkusundan emin olur. Mahşer gününde insanlar korkudan tir tir titrerken, herkesin büyük bir korkuya, muazzam bir heyecana, dehşete kapılacağı o günde, onlar hiç korkmaz.” Çünkü şehid oldukları için, mükâfatlarının ne olduğunu bildiklerinden, telaş etmezler. Zâten Arş-ı A'lâ'nın gölgesinde gölgelenirler. Böyle insanların arasında izdiham içinde, sıkışıklık içinde de olmazlar.

5. (*Ve min azâbi'l-kabr*) “Kabir azabı da görmezler.” Çünkü insanlar bir de kıyamet kopuncaya kadar, kabirlerinde kaldıkları müddetçe, kötülükler yapmışlarsa dünyadayken, kabirde onun azabı vardır. O da çok önemli... Yâni, daha ahirette hesabı görülmeden kabirde çatır çatır azab görmek, yanmak, ceza çekmek de önemli. Öyle bir azab da görmez şehidler.

6. (*Ve yuhallâ hullete'l-îmân*) “İman elbisesi kendilerine giydirilir.” Yâni, ahirette çok yüksek imanlılara mahsus üniforma diyelim, muazzam güzellikteki cennet libasları kendisine giydirilir. Yâni belki kanlara bulanmış bir elbise içinde dünyada ama, ahiretteki giyeceği öyle değil. Ahirette iman libasları, üniformaları, güzel cennet hulleleri kendisine giydirilir.” deniliyor.

Muhterem kardeşlerim!

İnsanın malı mülkü vardır; sahip olduğu çeşit çeşit makamı vardır, mekânı vardır, mertebesi, şöhreti vardır. İnsanlar bunların bazısını azıcık azıcık sağa sola verir. Kendisi zengindir

milyonları vardır da birazcık fukaraya da verir. Camiye de azıcık yardım eder. İmam-hatip okuluna, Kur'an kursuna, köprüye, yola, çeşmeye ve saireye biraz yardım eder. Fakat can bahis konusu oldu mu insanlar bucak bucak kaçar! Korku belası; "Eyvah canıma zarar gelecek!" diye bakarsın herkes bir tarafa dağılmış. İnsanın etrafında kimse kalmaz. Can bu.

Uhud savaşında müslüman nöbetçiler yeri bırakıp da düşman oradan hücum edince...

إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا

(الأحزاب: ١٠)

(İz câûküm nin fevkıküm ve min esfele minküm ve iz zâgati'lebsâru ve belagati'l-kulûbu'l-hanâcira ve tezunnûne billâhi'zzunûnâ) "Onlar hem yukarıınızdan hem aşağı tarafınızdan, (vâdinin üstünden ve alt yanından) üzerinize yürüdükleri zaman; gözler

kayıp can boğaza dayandığı, geldiği zaman ve Allah-u Teâlâ hakkında çeşit çeşit düşünceler, insanın içinde endişeler, korkular hâsıl olduğu zaman..." (Ahzâb, 33/10)

إِذْ تَصْعِدُونَ وَلَا تُلَوُّونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ

يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ

(آل عمران: ١٥٣)

(*Îz tus'idûne ve lâ telvûne alâ ehadin ve'r-rasûlü yed'ûküm fî uhrâküm*) “O zaman Peygamber arkanızdan sizi çağırıldığı halde siz, durmadan (savaş alanından) uzaklaşıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz.” (Âl-i İmran, 3/153)

“Kâfirler; ‘Muhammed öldü!’ diye bağıyor; Peygamber SAS Efendimiz: “Sağım, selametteyim, dağılmayın, gelin!” diye sesleniyordu ama, herkes canının telaşına düşmüş, savaş meydanından dağılmış, geri gidiyorlardı.

Can korkusu oldu mu, her şey değişiyor. İnsanların en zor verebileceği şey canıdır; şehid onu veriyor, Allah yolunda canını veriyor. Nesi varsa veriyor. Bir kere malı, mülkü, her şeyi gidiyor. Zaten can gitti mi onlarla hiç ilgisi kalmıyor, canını da veriyor. En büyük fedakârlık, en zor iş ve herkesin yaşayamayacağı bir şey. Ama işte bu ikramlara da nâil oluyor.

Bir savaşta Peygamber SAS Efendimiz’in yanına biri geliyor. Sarhoş bir kimse, müşriklerden bir kimse... Diyor ki:

“—Yâ Rasûlallah! Ben şimdi müslüman olsam, senin safında düşmanla çarpışsam, ölürsem cennete gider miyim?”

“—Gidersin.” diyor.

Onun üzerine kelime-i şehâdet getiriyor, Peygamber Efendimiz’e iman ediyor ve oturuyor

bir kenara, elindeki hurmaları yemeye başlıyor: “—Şu hurmaları yiyeyim de biraz güç kuvvet kazanayım; güçlü bir şekilde savaşıyım.” diye düşünüyor.

Sonra, hurmaları yerken aklına geliyor:

“—Bu hurmaları yeyip de cennete girmeyi tehir etmeye lüzum yok, bu işin beklemeye tahammülü yok.” diyerek torbayı bir tarafa savuruyor, savaşa giriyor; çarpışıyor, çarpışıyor ve şehid oluyor.

Peygamber Efendimiz’in şهادetiyle, garantisıyla, bildirmesiyle biliyoruz ki şehid oluyor. Cennete giriyor, cennetlik oluyor. Daha müşriklikten yeni çıkmış, imana yeni girmiş, daha bir namaz kılmaya bile vakti olmamış; savaşa girmiş, şehid oluyor. Canını verdiği için cennetlik oluyor.

Bir müslümanın içinde Allah-u Tealâ Hazretleri için şehid olma arzusu, Allah-u Tealâ Hazretleri’nin yoluna can verme arzusu olmazsa, kâmil bir mü’min olamıyor. İçinde münafıklıktan bir parça kalmış oluyor, eksikli olmuş oluyor. Onun için hepimizin içinde Rabbimizin bize emanet olarak verdiği canı onun yoluna feda edebilecek; malımızı, mülkümüzü, canımızı, varımızı verebilecek bir duygu yerleşmesi lazım! Şairin dediği gibi:

*Cânı Cânân dilemiş, vermemek olmaz ey dil;
Ne nîza eyleyelim, ol ne senindir ne benim.*

Canımızı verebilecek bir sığata, bir hâlet-i rûhiyeye sahip olmalıyız.

“—Eğer bir insan içinde ‘Rabbim için canım da feda olsun’ diye gerçekten Allah yolunda canını feda etme ve şehid olma arzusu taşıyorsa, Allah onu yumuşak yatağında ölse de şehidler mertebesine eriştirir.” diye Peygamber Efendimiz’in müjdesi var.

İsterse yumuşak döşeginde, yastığında ruh teslim etmiş olsun; mademki içinde o arzu vardı, ondan dolayı o mükâfatı alır ve şehid mertebesini bulur. Bir de ümmetin bozulduğu, fesada uğradığı zamanda Peygamber Efendimiz’in sünnet-i seniyyesine sarılan, ona göre yaşayan insana da şehid sevapları verilecek. Hatta yüzlerce şehit sevabı verilecek diye rivayetler var.

O bakımdan hepimiz de şehid olmayı cân u gönülden isteyelim. Bir de Rasûlüllah Efendimiz’in sünnetine ittibâ etmeyi kararlaştıralım.

“—Her halimizde, her tavrımızda, giyimimizde, yemek yememizde, selamlaşmamızda, ev hayatımızda, iş hayatımızda, her şeyimizde Rasûlüllah Efendimiz’in izinden gideceğiz, sünnetine uyacağız. Bid’atlerden uzak duracağız. Has, öz, sahâbe-i kirâm Müslümanlığını, Asr-ı Saadet Müslümanlığını yaşayacağız.” diye karar verelim.

Öğrendiğimiz hadîs-i şerîfleri uygulamak maksadıyla öğrenelim. Bu asırda sünnet-i seniyye-i nebeviyyeyi ihya edeceğiz, yaşatacağız, cihana göstereceğiz; “Bak, sünnet-i seniyyeye dayalı has Müslümanlık nasıl olur, görün!” diye sünnet-i seniyyeyi ihya edeceğiz. Bu niyeti taşırsak, Rabbimiz dileriz bizi de o şehid mertebe-

lerine nâil eder.

Burada mahşer gününün sıkıntılarının anlatımı çıktı karşımıza; altındaki hadîs-i şerîfte de tevafuken bu hadîs-i şerîf çıktı:

“—Ey Ümmet-i Muhammed! Mahşer gününün dehşeti size, içinize korku saldı ise siz de Allah yolunda can vermeye niyet edin ki o korkulardan Allah sizi emin eylesin.”

Allah-u Teâlâ Hazretleri hepimize yolunda canımızı, başımızı varımızı vermeyi, şehidlik mertebesine ermeyi nasib eylesin...

Kanının ilk damlasında şehidin bütün günahları affolunacak, gözünden perde kaldırılıp kendisine cennetteki yeri gösterilecek, hûri kızlarıyla evlendirilecek, o büyük korku gününün korkusundan emniyette olacak, kabir azabı görmeyecek, iman hullesi kendisine giydirilecek ve nice nice ikramlara nâil olacak.

Bunların hepsi büyük işler, çok büyük mükâfatlar.

İnsan kabre girdiği zaman kim bilir ne olacak?

Mü'minlerden bir tanesi kabre girer girmez azap melekleri kafasına müthiş bir darbe vurmuşlar, o darbenin şiddetinden kabrin içi ateş dolmuş. Adam o korku, o acı içinde;

“—Ben Allah'ın mü'min kuluydum, Allah'ın imanlı kullarındandım. Bana niçin vuruyorsunuz?” deyince;

Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîfinde bildiriliyor, demişler ki:

“—Sen bir gün zalimler bir mazluma zulmederlerken oradan geçtin de mazluma yardımcı olmadın; bu onun cezasıdır.”

İslâm'ı iyi öğrenmezsek bir yerden bir felâkete uğrarız. İslâm'ı iyi öğrenmeliyiz. Kendimizi, “iyi bir şey yapıyoruz” sandığımız halde bazı sebeplerden cezaya uğrama tehlikesine mâruz kalabiliriz. İslâm'ı iyi öğrenelim. Bak insan, “mazlumun yardımına

koşmadı” diye mü'min olduğu halde kabir azabı görebiliyor.

Meselâ, duaların kabul olması için şartlar vardır. Ferahlık zamanında Allah'a dua ve ibadet eden insan, daraldığı zamanda dua ederse, kabul ediliyor ama genişlik, ferahlık ve rahat zamanında dua etmez de başı sıkışınca dua ederse, Allah kabul etmiyor. Duanın kabulünün bazı şartlara bağlı olduğunu bilelim.

إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

(المائدة: ٢٧)

(*Innemâ yetekabbelu'llâhu mine'l-müttakîn.*)
“Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder, ancak muttakî kulların ibadetlerini kabul eder.”
(Mâide, 5/27)

Hz. Âdem'in iki oğlu da kurban kesti; birisi kabul oldu, birisi olmadı. Allah ancak muttakîlerin ibadetlerini kabul eder. O halde muttakî kul olmamız lazım. Takvâ ehli kul olmamız lazım.

Bunun şekli, şemaili nedir? Yalanla, dolanla

olur mu?

Bursa'ya gittim, orada bir rivayet duydum. Başka tarikatin mensupları, rekabet yoluyla demişler ki:

“—Es'ad Hoca'nın kalbi açılmıştır. Onun kalbi gafil bulunmuştur. Onun için onun yoluna gitmeyin, bizim yolumuza gelin!”

Bre insafsız! Ahiret yoluna adam kandırarak, yalanla, dolanla insan çağrılır mı? Ondan hayır, bereket gelir mi? İftira etmeye utanmaz mısınız?

Onun için, Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi “İyi bir şey yapıyoruz.” sanıp da yanlış işler yapmaktan korusun... Sevmediği amellerden korusun; sevmediği işlerden, sözlerden, hallerden, kişilerden korusun... Allah her türlü şerhinden bizi emin eylesin... Bize lütfuyla muamele eylesin. Şehidlik mertebesine nail olmak için nelere muhtaçsak bizi onlara sahip eylesin...

e. Cehennemliklerin Vücudu Büyütülür

Cehennem ehlinin feci halini anlatan bir hadîs-i şerîf karşımıza çıktı. Üçüncü hadîs-i şerîfte cehennem ahvâlini anlatıyor. Bu hadîs-i şerîf Abdullah ibn-i Ömer RA'dan rivayet edilmiş. Ahmed ibn-i Hanbel Rh.A'in kitabında kayıtlı. Başka hadîs-i şerîflerden de okumuştum. Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor:⁴

---

⁴ Ahmed ib-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.26, no:4800; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.X, s.717, no:18605; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan. *Kenzü'l-Ummâl*, c.XIV, s.534; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.160, no:26870.

يَعْظُمُ أَهْلُ النَّارِ فِي النَّارِ حَتَّىٰ إِنَّ بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِ
أَحَدِهِمْ إِلَىٰ عَاتِقِهِ مَسِيرَةَ سَبْعِمِائَةِ عَامٍ وَإِنَّ غِلْظَ
جِلْدِهِ سَبْعُونَ ذِرَاعًا وَإِنَّ ضِرْسَهُ مِثْلُ أُحُدٍ

(حم. عن ابن عمر)

RE. 512/5 (Yu'zamü ehlü'n-nâri fi'n-nâri, hattâ inne beyne şahmeti üzünü ehadihim ilâ âtikihî mesîretü seb'i mieti âmin, ve inne gıleza cildihî seb'ûne zirâan, ve inne'd-dırsehû mislü uhudin)

(Yu'zamü ehlü'n-nâri fi'n-nâri) “Cehennemde, cehennem ehlinin vücutları büyütülür. Ebat olarak çok büyük boyutlara getirilir. (Hattâ inne beyne şahmeti üzünü ehadihim ilâ âtikihî mesîretü seb'i mieti âmin) Hatta o kadar büyütülür ki, o cehennem ehlinden bir herif-i nâşerifin kulağının yağından, yumuşak kısmından, küpe takılan aşağı kısmından omuzuna kadar olan mesafe, 700 yıllık yol kadar büyük olur.”

Yani ebat büyütülüyor. Nasıl büyütülüyor?

Demek ki, “Her hücresi azabı tatsın, her birine azap ulaşsın.” diye bu hücrelerin araları, moleküllerin araları açılıyor. Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin hikmetinden سوال olunmaz.

(Ve inne gıleza cildihî seb'ûne zirâan) “Ve cildinin kalınlığı 70 zirâ haline getirilir. (Ve inne'd-dırsehû mislü uhudin) Ve bir dişi Uhud dağı kadar büyütülür.”

Gayet büyük ebatlar haline getiriliyor. O

muazzam ebatlar halinde cehennem kütüğü olarak harıl harıl yanıyor.

Şu fecaati düşünün, şu azabı düşünün. Ve Allah'ın cehennemde mücrimler için hazırladığı daha nice azaplar varsa onları düşünün! Bir de şu dünyadaki mücrim insanların, cehennemi hak etmelerine sebep olacak küçücük zevk parçalarını düşünün!

Değer mi? Şu dünyadaki iki paralık, bir akşamlık, bir kadehlik, bir anlık bir zevk; âhiretin o kadar büyük belâsına değer mi? Bir yalan dolan, bir aldatma, bir hırsızlık, bir arsızlık, bir namussuzluk; değer mi?

Namussuz insanlar hep yaşıyorlar da namuslular ölüyorlar mı? Namuslular da yaşıyor, namuslular da mutlu oluyor. Dürüst insanlar da dünya hayatında rahat ediyor.

Ne olmuş yani? Dünya hayatının zevkini, safasını sürmek için edepsiz, arsız, yüzsüz, namussuz, haysiyetsiz mi olmak lazım?

Hayır! Dünyada da en büyük mutluluk, yine imanlı insanlarda... İmansız insan mutsuz oluyor, endişeler içinde yaşıyor, intihar ediyor.

Şeker hastalığı hakkında konuşuluyordu. Bu hastalığa en çok gangsterler tutulurlarmış. Neden?

Çünkü her an korku içindeler. Bellerinde çifte tabanca ile geziyorlar. "Acaba hasmım beni köşe başında vurur mu?" diye korkusundan, o sinir gerginliğinden karaciğer filan tahrip oluyor.

Mutluluk dediğimiz şey başka bir şey... Bu ehl-i dünya bir dervişin, bir çobanın, bir köylünün, mü'min bir kimsenin, bir oduncunun, Yunus Emre gibi bir mübareğin veyahut daha başka bir zâtın, dağ başında boynu bükük bir dervişin, abası yamalı bir mü'min-i kâmil kulun tattığı zevklerin, safaların yüzde biri, binde biri, milyonda birine bile sahip değil!

Ne olmuş? Bir lüks arabaya kurulmuş geziyor, Boğaz'da volta atıyor. Kotraya binmiş de Marmara'ya açılmış, Marmaris'e kadar gitmiş.

Gitmesen ne olur? Ben gitmedim, öldüm mü?

İnsan mutluluğu Allah'ın rızası yolunda aramalı. Mutluluğun çeşitleri var. Önüne zevkli gibi görünen ama günah olan, zevksiz olan ama sevaplı olan iki iş geldiği zaman müslüman; Allah rızası için merdâne, meşakkatli tarafı seçebilmeli. Erkeksen, mertsen Allah rızası için fedakârlık göster, meşakkatli tarafı seç, hadi bakalım.

“—Allah'ı seviyorum!”

Seviyorsan göster. Cennet yolu biraz zorcadır, yokuşçadır.

Cehennem yolu kolaydır; tıklar tıklar. Bıraksan insan yuvarlana yuvarlana gider. Cehennemin yolu gayet kolaydır, düz arazide basılmış asfalt yol gibidir. Cennetin yolu biraz zorcadır.

Rabbimiz zâhirî geçici güzelliklere, aldatıcı fâni güzelliklere aldanmamayı; şuurlu olup bâki güzellikleri tercih etmeyi bize nasib eylesin...

İşte cehennem böyle kötü, şehitlik böyle tatlı,

maşher günü böyle korkulu! Hadîs-i şerîflerde görüyorsunuz.

f. Akîka Kurbanı

Hız. Âişe Validemiz'den rivayet edilmiş. Peygamber SAS Efendimiz, bu hadîs-i şerifte doğan çocuk için kesilecek kurbanı anlatıyor:⁵

يُعَقُّ عَنِ الْغُلَامِ شَاتَانِ مُكَافَاتَانِ وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةٌ
اذْبَحُوا عَلَى اسْمِهِ وَقُولُوا بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُمَّ لَكَ وَإِلَيْكَ هَذِهِ عَقِيْقَةُ فُلَانٍ

(ق. عن عائشة)

RE. 512/6 (*Yuakku mine'l-gulâmi şâtâni mükâfeetâni, ve ani'lcâriyeti şâtün; izbehû ale'smihî ve külû: Bi'smi'llâhi va'llâhu ekber, allâhümme leke ve ileyke hâzihî akîkatü fülân*)

(*Yuakku mine'l-gulâmi şâtâni mükâfeetâni*) “Erkek çocuk için akîka kurbanı iki koyun olarak kesilir. (Ve *ani'lcâriyeti şâtün*) Kız çocuk için bir koyun kesilir. (*İzbehû ale'smihî ve külû*) Keserken Allah'ın adıyla kesin ve şöyle deyin:

(*Bi'smi'llâhi va'llâhu ekber, allâhümme leke ve ileyke hâzihî akîkatü fülân*) “*Bismi'llâhi allâhu ekber! Yâ Rabbi! Sen emrettiğin için, senin rızan için bu kurbanı kesiyoruz ve sevabını senden bekliyoruz. Bu kesilen hayvan, şu isimli*

⁵ Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IX, s.303, no:19097; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VIII, s.17, no:4541; Hız. Aişe RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XVI, s.434, no:45300; *Câmiü'l-Ehadîs*, c.XXIV, s.162, no:26873.

çocuğun akîkasıdır.”

“— *Bismi’llâhi allàhu ekber!*” denilerek kesilecek. Allah’ın adı anılmadan kesilen kurban yenmez, haram olur.

“—Hocam biz sadece domuzu haram sanıyorduk.”

Allah’ın adı anılmazsa, her şey haram olur. “*Bismi’llâhi allàhu ekber*” denilecek, Allah’ın adıyla kesilecek Peygamber SAS Efendimiz duasını da öğretiyor.

Bu akîkayı bilmeyenler olabilir. Doğan çocuklar için bir akîka kurbanı kesilecek. Erkekse iki tane kesilmesi uygun, kızsı bir tanesi kâfi geliyor. Bunu keseceksiniz. Keserken de, (*Bi’smi’llâhi va’llàhu ekber, allàhümme leke ve ileyke hâzihî akîkatü fülân*) diye kimse onun adı söylenerek kesilecek.

Akîkası kesilmeyen çocuğun problemleri olur. Akîkasını kesmek lazım. Halkı toplayıp, dostları toplayıp onlara ziyafet çekip, çocuğun ondan sonraki hayatında hayır ve berekete nail olması için dualarını almak lazım!

Akîka kurbanı hakkında ilmihallerde teferruatlı bilgi vardır. Çocuklarınız için şimdiye kadar akîka kurbanı kesmemişseniz bu hadisten sonra kesin ve o ziyafeti çekin ki, hayır ve berekete nâil olasınız.

g. Uyurken Şeytanın Düğüm Vurması

Ahmed ibn-i Hanbel, Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud, Neseî, İbn-i Mâce, İbn-i Hibbân, bu hadîs-i

şerîfi Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmişler. Bu hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz, insan uyuduğu zaman şeytanın ona ne oyunlar ettiğini anlatıyor: ⁶

يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ
ثَلَاثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ مَكَانَ كُلِّ عُقْدَةٍ عَلَيْكَ لَيْلٌ
طَوِيلٌ فَارْقُدْ فَإِنِ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهُ انْحَلَّتْ
عُقْدَةٌ فَإِنِ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنِ صَلَّى انْحَلَّتْ
عُقْدُهُ كُلُّهَا فَاصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا
أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ

(مالك حم.خ.م.د.ن.ه.حب.عن أبي هريرة)

RE. 512/7 (*Ya'kidü's-şeytânü alâ kâfiyeti re'si ehadüküm izâ hüve nâme selâse ukad, yadribu*

⁶ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.383, no:1091; Müslim, *Sahîh*, c.I, s.538, no:776; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.32, no:1306; Neseî, *Sünen*, c.III, s.203, no:1607; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.421, no:1329; İmam Mâlik, *Muvatta'* (Rivâyet-i Yahyâ), c.I, s.176, no:424; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.243, no:7306; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.VI, s.293, no:2553; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.501, no:4418; Beyhakî, *Sünenü's-Suğrâ*, c.I, s.472, no:827; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XI, s.166, no:6278; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.IV, s.290, no:3328; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.515, no:8934; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.II, s.146; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.II, s.174, no:1131; Ebû Avâne, *Müsned*, c.II, s.34, no:2215, 12217; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.388, no:7821; Hamîdî, *Müsned*, c.II, s.426, no:960; er-Rebi', *Müsned*, c.I, s.63, no:130; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.I, s.356, no:299; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.780, no:21378; *Câmiü'l-Ehadîs*, c.XXIV, s.162, no:26874.

mekâne külli ukdetin: Aleyke leylün tavîlün ferkud! Feini'steykaza fezekera'llàhe, inhallet ukdetün; fein tevaddaa inhallet ukdetün; fein sallâ inhallet ukdetühû küllühâ. Feasbaha neşîtan tayyibe'n-nefsi, ve illâ asbaha habîse'n-nefsi keslân.)

(*Ya'kıdu'ş-şeytânü alâ kâfiyeti re'si ehadiküm izâ hüve nâme selâse ukadin*) “Sizden biri uyuduğu zaman, şeytan onun kafasının arkasına, ense tarafına üç tane düğüm atar. (*Yadribü mekâne külli ukdetin*) Her düğümün de üstüne vurur.” Yâni kişi yatıp uyuduğu zaman, şeytan onun kafasının arka tarafına üç tane düğüm atıyor, mânevî düğüm bağıyor.

Bağladığı zaman da der ki: (*Aleyke leylün tavîlün ferkud*) “Sana uzun bir gece olsun, hadi uyu!” der. Üç kere böyle yapar. (*Feini'steykaza*) Eğer uyku arasında gürültüden veya başka bir sebeple uyanır da, (*fezekera'llàhe*) Allah'ı zikrederse...”

Yâni, “*Allah, Lâ ilâhe illa'llâh, Sübhànallâh, El-hamdü lillâh, Lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâh*” gibi bir mübarek kelime ile zikrederse... (*În hallet ukdetün*) Gözünü açtığı zaman şeytanın düğümlediği düğümlerden bir tanesi çözülür.”

(*Fein tevaddaa inhallet ukdetün*) “Kalkıp abdest alırsa öteki düğüm de çözülür. (*Fein sallâ inhallet ukdetühû küllühâ*) Eğer kalkıp namaz da kılsa, bütün düğümler o kişinin ensesinden, kafasının arkasından çözülmüş olur. (*Feasbaha neşîtan tayyibe'nnefsi*) Neşeli, hoş halli, içi ferah bir şekilde kalkar.

Uyanıp Allah'ı zikrederse, abdest alırsa, namaz kılarsa; ferah, tatlı, neşeli bir şekilde uyanır.

(*Ve illâ asbaha habîse'n-nefsi keshân*) “Böyle yapmazsa berbat bir vaziyette ve tembel bir şekilde kalkar.” Artık esnemekten çeneleri ayrılır, gerilmekten kolları acır; bir türlü uyanamaz. Neden?

Şeytan mânevî düğümleri vurdu, bağladı, arka tarafa düğümlendi; onlardan kurtulamıyor.

Onun için ne yapacağız?

Tedbirleri söylüyorum. Gece yatarken abdest alacağız, o abdestle dört rekât namaz kılacağız.

“—Hocam, yatsı namazını kıldık ya...”

Ben demiyorum. Efendimiz söylüyor. Yatarken abdest almak iyi. Dört rekât da namaz kılacaksın. Abdestli yatarsan melekler

bütün geceyi ibadetle geçirmişsin gibi sevap yazacaklar. Hadîs-i şerifte, “Etrafına melekler ve hûri kızları toplanır, izdiham ederler.” diyor. Böyle izdihamla, üst üste yığılarak etrafında melekler yer alırlar. Şeytan nereye sokulacak?

Meleğin geldiği yere yaklaşamaz bile. Bir kere böyle yapmanın mânevî bir faydasını göreceksiniz.

Kardeşlerimin çoğu yapıyordur ama içinizde yapmayan varsa bu gece denesin; abdest alıp dört rekât bir nafîle namaz kılıp öyle yatsın. Etrafınıza melekler geleceği için, şeytan sokulamayacağı için, abdestli yattığınız için bir kere namaza, ibadete kalkmanız çok kolay olacak.

“—Hocam benim uykum çok ağır; kalkamıyorum, uyanamıyorum.”

Böyle yap, uyanırsın. Bu bir.

Geceleyin de insan arada bir uykudan uyanıyor veyahut caminin hocası, müezzin ezanı okuduğu için kulağına ses geliyor; bir duyuyor, ondan sonra yorganı yukarıya çekti mi gitti gümbürtüye... Ondan sonra kalkamıyor. Ezan duyulmayan bir yer bile olsa uyandığı zaman, “*Bi’smi’llâhi’r-rahmâni’r-rahîm, Elhamdü li’llâh, Sübhâna’llâh, Lâ ilâhe illa’llâh, Allah Allah...*” diye bir zikrederse, işte o zaman kalkması mümkün olur. Çünkü bir ip çözüldü, bir düğüm çözüldü.

Şimdi ne yapacak?

Gidecek bir abdest alacak. Zaten abdesti sıkışmıştır. İnsan patlayacak gibi oluyor. Başka türlü uykudan kalkmıyor zaten. Tuvalete gidecek. İhtiyacını giderdikten sonra yatağın hasretine dayanamayıp tekrar yatarsa yine kaybeder.

“—Hocam birazcık, şöyle beş dakika bir uzanayım, kafamın sersemliği geçsin. Kalkacağım bak, söz!”

Tamam, kalkacaksın ama saat 10’da kalkacaksın artık. Bir yattın mı, gittin gümbürtüye... O bitti, artık yatmayacaksın. Abdest alacaksın. O zaman ikinci düğüm çözülecek. Bak, Peygamber Efendimiz. hadîs-i şerîfte öyle bildiriyor. Abdest aldın, iki rekât da namaz kıliver. Daha sabahın vakti girmemişse teheccüd namazı kılmış olursun, ne güzel olur!

Peygamber SAS Efendimiz:⁷

رَكَعَتَانِ مِنَ اللَّيْلِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا

(*Rek'atâni mine'l-leyli hayrun mine'd-dünyâ ve mâ fîhâ*) “Geceleyin kılınan iki rekât namaz, teheccüd namazı dünyadan ve dünyanın içindeki her şeyden daha hayırlıdır.” diyor.

Geceleyin kıldığın iki rekât namaz dünyadan ve dünyanın içindeki her şeyden daha hayırlıdır, hepsine sahip olmaktan daha kârlıdır.

O zaman teheccüd namazı kılmış olacaksın, dünyalar senin oluyor. Dünyadan ve içindeki her şeyden daha kıymetli şeylere sahip olmuş oluyorsun. Duaların kabul oluyor. Namazın içinde dua var; (*El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn*) diyorsun, (*İhdina's-sırâta'lmüstakîm*) diyorsun. O yaptığın dualar kabul olduğundan, nice nice hayırlara, bereketlere eriyorsun.

Ondan sonra da sabah namazının vakti gelince, evde sünneti kılıp camiye gidersin. Oradan da sevaplar alırsın. Neşeli olursun, hafif olursun, rahat olursun. Öğrenciysen zihnin berrak olur, açık olur. Hafız olacaksan okuduğun sayfa hemen, kolayca hatırına girer.

“—Yok hocam, uyku biraz az geldi, ben biraz daha yatacağım müsaadenle.” diye gidip yattın mı insan, ancak saat 10'da kalkıyor. Fakat kafası da kazan gibi oluyor, gözünü açmak istemiyor.

⁷ Lafız farkıyla: Deylemi, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.III, s.455, no:5404; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummal, c.VII, s.785, no:21405; *Camiü'l-Ehadis*, c.XIII, s.145, no:12782.

Hani dinlenmiştin, ilaveten beş saat daha uyumuştun? Daha beter ağırlaştın. Bu tecrübeyle sabit, işte hadîs-i şerîflerle de belli olan bir durum.

Gecenizi böyle başlatın; uykunuzu abdestli olarak, namaz kılarak başlatın; sabaha kalkışınızı da Allah'ı zikrederek yapın; o zaman çok hayırlara ereceksiniz. Aksi takdirde berbat bir vaziyette, araba çarpmış da hurdahaş olmuşsunuz gibi tembel, her tarafınız ağrır vaziyette kalkarsınız. Bu böyledir.

Bak kaç tane mübarek hadis alimi bunu kitaplarında yazmışlar; Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud, Neseî, İbn-i Mâce... Sahih kitaplardan beş tanesi yazmış. Madem bunu duydun o halde artık buna göre davran.

Allah-u Teâlâ Hazretleri gecemizi, gündüzümüzü, uykumuzu, uyanıklığımızı, her işimizi kendi rızasına uygun yapmaya bizleri muvaffak eylesin... Rızasını kazanmayı, şeytanın şerrinden emin olarak sâlih ameller işleyerek ömür geçirmeyi, huzuruna sevdiği ve razı olduğu kullar olarak varmayı cümlemize lütfuyla, keremiyle ihsan eylesin...

Fâtiha-i şerîfe mea'l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN
12. 06. 1988 - İskenderpaŐa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİNE PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

